

AVASSUK VILÁGFÜRDŐVÉ BUDAPESTET!

A Gyógy- és Üdülőhelyi Bizottság 1935 elején kezdi meg városfejlesztési és idegenforgalmi működését

Városfejlesztési és idegenforgalmi szempontból egyaránt értékes új tényezővel gyarapodott a székesfőváros. Január első napjaiban kezdi meg hivatalosan működését a *Budapesti Központi Gyógy- és Üdülőhelyi Bizottság*, amely dr. Sipőcz Jenő főpolgármester elnökletével már összeállította munkaprogramját, amelyről dr. Szviezsényi Zoltán miniszteri tanácsos, az új alakulás igazgatója péntek délelőtt sajtóértekezleten tájékoztatta a napilapok képviselőit.

Fejtételeiben Szviezsényi Zoltán abból indult ki, hogy nemcsak a turistaközönség, hanem a gyógyulást kereső fürdővendégek számára is minden rendelkezésre álló eszközzel meg kell nyitni az utat Budapest felé. Az idegenforgalom örvendetes fejlődésének adatai szerint évente mintegy 72.000 idegen jár Magyarországon. Nagyon is számottevő eredmény ez a múlttal szemben, de még sem elegendő, mivel idegenforgalmi célokra csupán 1.900.000 pengő áll az államháztartás rendelkezésére és így cserevonatok közönsége, valamint a mindössze egy napig Budapesten tartózkodó külföldi vendégek itteni időzése nem kevesebb, mint napi 29 pengőbe kerül.

— A Központi Gyógy- és Üdülőhelyi Bizottság célja az, hogy a lehetőség szerint meghosszabbítani igyekezzünk a külföldi vendégek magyarországi tartózkodását — mondotta többek között Szviezsényi miniszteri tanácsos. — Az a vendég ugyanis, aki napi átlagos 10 pengőből egy-két napot tölt itt csupán, sajnos, nem sokat számít és legfeljebb ráfizetést jelent az idegenforgalomban. Ezért tehát azon kell igyekeznünk, hogy a nemzetközi fürdővendégek érdeklődését is felkeltsük a főváros iránt és a köztudatba vessük, hogy Budapest az egyetlen téli reumagyógyhely egész Európában! Ezidőszerint a helyzet az, hogy a fővárosban 1600 beteget tudunk naponta kényelmesen elhelyezni és bizottságunk, amelynek ezévi költségvetését 550.000 pengőben irányozták elő, nemcsak idegenforgalmi, hanem városfejlesztési kérdésekkel is behatóan foglalkozik. A tabáni gyógyvízfürdőket, amelyekre 30.000 pengő költséget irányoztak elő, már is megkezdtük. Tudományos fürdőkutató intézetet állítunk fel a Szent Imre-fürdőben, amely a főváros által oda beutalt szegénysorsú kórházi betegeket is kezelésbe vesz. Három csoportra osztjuk a gyógyfürdők szempontjából tekintetbe vehető budapesti fürdőket, nevezetesen: a szentgellérthegyi, a margitszigeti és a városligeti gyógyfürdőcsoportokba. Fontos szerepet tölt be előreláthatólag mint klimatikus gyógyhely a svábhegyi Szanatórium is.

A fürdőélet kifejlesztéséről szólva, rendkívül érdekes gondolatot vetett fel Szviezsényi Zoltán, Marechich Ottó a Dunapalota vezérigazgatójának elgondolása szerint ugyanis javaslatot tesznek a fővárosnak, hogy a külföldi nagy gyógyfürdőkön általános „kurszalónok” mintájára nyissák meg a Vigadó hatalmas és teljesen kihasználatlan fogadótermét Budapest fürdőváros kurszalónjának céljaira és teremtsenek megfelelő találkozóhelyet a külföldi vendégek részére, ahol díjmentesen tekinthetik át a külföldi lapokat, hallgathatnak művészi hangversenyeket és ismerhetik meg mindazt, amit Magyarországon csak látni lehet.

A nagyszabású terv megvalósításán egyelőre 26 tagú bizottság fáradozik. Szakképzett, tekintélyes, hozzáértő egyéniségek, akiknek so-

rában a székesfőváros, a kormány, az orvostársadalom, az idegenforgalmi tényezők, a vendéglősök és szállodások ipartestülete, a vidéki szervezetek megbízottainak vezetői foglalnak helyet. Az életrevaló elgondolás szerint 390 pengő összköltséggel országhatártól országhatárig érvényes vasuti jeggyel, valamint az összes boraválókkal és illetékekkel együtt tíz napi tartózkodásra szóló jegyutalványt bocsátanak a külföldi érdeklődő közönség rendelkezésére, amely ilyen módon valósággal potom áron ismerheti meg nemcsak Budapest szépségeit, de legfőképpen egyenesen rendkívüli jelentőségű gyógyfürdőit is.

A Vigadóban tervezett kurszalón a tervek szerint már 1935 tavaszán megnyílnak a szomszédságában levő Phoenix-palotában talál helyet előreláthatólag „Curcomissio” néven a „Gyógy- és Üdülőhely” bizottság hivatalos helyisége is, hogy a Belváros szívében irányítsa és ossza el a Budapesten gyógyulást és üdülést kereső külföldi vendégeket.

Minden jel arra vall, hogy az új intézmény céltudatos és lelkes propagandatevékenysége nem is marad eredmény nélkül és Budapest már egy-két esztendőn belül elfoglalhatja az öt megillető helyet a világ nagy fürdővárosainak sorában.

Nemcsiki József
1934. dec. 29.